

obra social podia ésser a l'ensem un mitjà poderós de defensa.

Ja hem dit repetidament que l'arma que tenen les "mutualitats" per a subjectar el metge a les seves conveniències és l'excés de concurrència mèdica, la sobra d'ofertes que reben els permet d'ésser les que assenyalen condicions. En contra d'això a més de les defenses anteriorment detallades i cap com una defensa tal vegada molt positiva la de crear una mutualitat en franca competència.

El Sindicat pot portar un considerable avantatge en l'organització d'una mutualitat, primer perquè haver hi metges sindicats a tots els pobles de Catalunya, té automàticament creada una organització de propaganda formidable i segonament perquè el Sindicat no tindrà grans despeses d'administració ni necessitaria cercar una utilitat ni tan sols la creació de capitals o reserves fabulosos.

Com a resultat d'aquests avantatges d'organització interior el Sindicat podria oferir més condicions immillorables als associats avalades per una experiència professional i científica difícilment igualable en cap altra Institució.

Altrament la creació d'una mutualitat pel Sindicat podria ésser també un mitjà d'alleugerir la càrrega de la Caixa d'Atur forçós, car així disposaria ell mateix de determinades places d'inspecció i altres no podrien ésser aplicades en preferència als metges perjudicats en l'aplicació de la reglamentació de les mutualitats.

La dificultat del Sindicat en crear una mutualitat que resolgui íntegrament l'aspecte social de l'assegurança de malaltia està en què malgrat acceptar de forma indiscutible la lliure elecció de metge, des del moment que el Sindicat fonentés ell mateix la presentació de servei mèdic a canvi d'una quota fixa prèviament estipulada i per bé que adoptés totes les limitacions necessàries, cauria en el mal fonamental que ell mateix voldria evitar; destruiria l'essència liberal de la professió i contribuiria a la socialització de la medicina, cosa que considerem funesta.

No semblant possible aquesta forma cooperativista, caldria defensar la forma de previsió pura o sigui valorar el risc de malaltia i compensar-lo amb un subsidi fix proporcionat. Això té dificultats en la pràctica, no tanques, però, que no es puguin superar, car cal pensar que la part que el públic vol cobrir amb preferència amb l'assegurança de malaltia és el risc de les intervencions quirúrgiques, assistència a clínica, la qual cosa cal cobrar-la amb un subsidi elevat que tal vegada impossibilitaria la solució si l'assegurança no fos feta pels propis metges sense desig de guany i àdhuc admetent una petita pèrdua fàcilment regulable per prorrata entre els metges més beneficiats.

Admesa la forma d'una mutualitat de subsidi queda el

perill de l'egoisme del públic de què acceptés les condicions del Sindicat i s'acollís també als beneficis actuals de les mutualitats existents.

Aquest lucre hauria d'ésser privat com ho és en altres menes d'assegurances per les companyies que les exploren i la privació podria potser nàixer automàticament d'una forma de mutualitat mixta de subsidi i assistència en determinats casos i condicions.

L'assumpte és complex, però no insoluble ni de difícil aplicació, cal únicament un profund coneixement de les diverses modalitats mutualistes per a estructurar una entitat que les superi a totes i que sigui clarament encaminada a beneficiar el públic sota un aspecte social honradament orientat. El coneixement d'aquestes qüestions el Consell el podrà adquirir fàcilment en el curs de les converses i deliberacions necessàries per a la implantació dels extrems anteriors.

Per tot l'exposat proposem finalment a l'Assemblea que acordi:

I.—*Que el "Sindicat de Metges de Catalunya" organitzi una mutualitat per a les classes socials modestes i necessitades amb l'objecte de resoldre íntegrament l'aspecte social de l'assegurança de malaltia i que aquest objecte s'autoritzi al Consell per a nomenar una ponència que redacti un projecte de Reglament que haurà d'ésser sotmès a l'aprovació de l'Assemblea Ordinària de 1932.*

Barcelona, març de 1931.

ANEX UNIC

Projecte de Reglament de la Caixa d'Atur forçós del Sindicat de Metges de Catalunya

Article 1.—*El Sindicat de Metges de Catalunya, crea la Caixa d'Atur forçós, amb l'objecte d'auxiliar econòmicament als socis que per una causa involuntària, perdin totalment o parcial la retribució que per qualsevol concepte obtinguin de l'exercici de la professió, amb la finalitat de recolzar materialment els actes de reivindicació social que responguin a l'actuació, normes i acords del Sindicat de Metges de Catalunya.*

Article 2.—*Considerant que la Caixa d'Atur forçós és més un medi d'actuació col·lectiva que d'ajut personal, el Consell del Sindicat de Metges de Catalunya, podrà concedir, sense condició, restricció ni límit de cap mena, subvencions d'atur forçós, en qualsevulla forma, a tots els socis i en tots els casos que sigui necessari l'ajut econòmic per a sostenir o fer efectiva una disposició del seu Estatut, un acord de l'Assemblea de Delegats, o del propi Consell, o per qualsevol motiu no previst que el*